

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 12Csp/68/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7619205111
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Petra Pavlisová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2020:7619205111.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňou JUDr. Petrou Pavlisovou, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., Bratislava, Mýtna 48, IČO 35831154, právne zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Bratislava, Mýtna 48, P.O.BOX 205, proti žalovanej: O. N., L.. X.X.XXXX, J. Q. L. Y. XX, právne zastúpenej: Advokátska kancelária VIŠŇOVSKÁ, s.r.o., Spišská Nová Ves, Radničné námestie 279/4, IČO 51284731, o zaplatenie 7.115,16 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd konanie o žalobe žalobcu čo do uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 5.195,16 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 21.07.2019 do zaplatenia z a s t a v u j e.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamieťa.

III. Žalovaná má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Spišská Nová Ves samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Predchodca žalobcu - spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155 (ďalej aj len ako „VÚB, a.s.“ alebo ako „predchodca žalobcu“) sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 28.08.2019 domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 7.115,16 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 21.07.2019 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia, a to na tom skutkovom a právnom základe, že dňa 18.03.2014 bola medzi VÚB, a.s. a žalovanou uzatvorená Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., na základe ktorej sa VÚB, a.s. zaviazala poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedla účet č. XXXXXXXXXX. Žalovanej bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 3.150,- Eur a bola povinná VÚB, a.s. platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 105,- Eur. V zmysle dohodnutých podmienok správca po skončení príslušného mesiaca vystavil klientovi informáciu z informačného systému banky („výpis z bankovej knihy“) o obratoch, ktorá obsahuje okrem iných údajov aj rozpis transakcií, rozpis všetkých poplatkov a úrokov spojených so správou a používaním kreditnej karty, s čerpaním a splácaním poskytnutého úverového rámca, výšku povinnej splátky, účet, v prospech ktorého má byť povinná splátka uhradená a dátum splatnosti tejto splátky. Táto listina je vyhotovená z bankového informačného systému v súlade s metodickým usmernením č. 7/2004 úseku bankového dohľadu NBS. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok je dňom splatnosti deň, ktorý je uvedený vo výpise. Posledný kalendárny deň v mesiaci je kartový účet zaťažený úrokmi vypočítanými štandardnou úrokovou sadzbou a úrokmi vypočítanými sankčnou úrokovou sadzbou, prípadne je v jeho prospech pripísaný iný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovom účte. Dlhý zostatok je celkový debetný zostatok na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov a poplatkov spojených so správou a používaním karty vrátane kompenzácie poistného plateného

bankou v súvislosti s poistením. Žalovaná si neplnila svoje povinnosti vyplývajúce jej zo zmluvy, a to ani napriek viacerým výzvam zo strany žalobcu. Pred odstúpením pohľadávky žalobcu na vymáhanie žalobca vystavil k 10.07.2019 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 30.06.2019 obsahujúci súhrn debetných položiek, a to: istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovanej s konečným zostatkom na úhradu vo výške 7.115,16 Eur. Konečný dlh žalovanej tak predstavuje sumu 7.115,16 Eur. Žalovaná si nespĺnila povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy s konečným stavom k 30.06.2019, t. j. v lehote splatnosti do 20.07.2019. Žalobcovi tak vznikol nárok na úhradu úrokov z omeškania v zákonnej výške, a to od 21.07.2019 do zaplatenia.

2. K žalobe boli priložené Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných VÚB, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. (ďalej aj len ako „Obchodné podmienky“); Výpis z Bankomatky Quatro od 28.03.2014 do 30.06.2019 a Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro, podpísaná žalovanou dňa 14.03.2014 a VÚB, a.s. dňa 18.03.2014 (ďalej aj len ako „Zmluva o pôžičke“).

3. Súd vo veci dňa 30.09.2019 vydal platobný rozkaz č.k. 12Csp/68/2019-25, proti ktorému žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu podala odpor s vecným odôvodnením. Uznesením tunajšieho súdu č. k. 12Csp/68/2019-71 zo dňa 03.02.2020 súd vydaný platobný rozkaz zrušil a zároveň na základe návrhu žalobcu pripustil zmenu strán sporu na strane žalobcu tak, že z konania vystúpila spoločnosť VÚB, a.s. a na jej miesto do sporu ako žalobca vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., IČO 35 831 154.

4. Žalovaná v podanom odpore uviedla, že je pravdou, že so žalobcom uzatvorila dňa 18.03.2014 Zmluvu č. 45676135, na základe ktorej jej bola aktivovaná karta „Bankomatka Quatro“, prostredníctvom ktorej jej bol predschválený úverový rámec na sumu 2.400,-Eur, ktorý sa zviazala platiť v mesačných splátkach po 80,-Eur. Úroková sadzba v zmysle uvedenej zmluvy bola 22,80%. Žalovaná má jednoznačne zato, že v danom prípade zmluva zo dňa 18.03.2014 uzatvorená medzi sporovými stranami je tzv. typovou zmluvou, je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Podľa žiadosti o aktiváciu Bankomatky Quatro zo dňa 18.03.2014, v ktorej je uvedené aj číslo zmluvy č. 45676135, považuje túto žiadosť za úverovú zmluvu. V dobe uzatvorenia zmluvy bola úroková sadzba spotrebiteľských úveroch splatných do 1 roka vo výške 11,58% a RPMN vo výške 14,85%. Žalovaná má jednoznačne zato, že v prípade tejto spotrebiteľskej zmluvy je aj RPMN uvedená v nesprávnej výške a v neprospech spotrebiteľa, čo okrem uvedených skutočností samo o sebe vyvoláva bezúročnosť a bezpoplatkovosť tohto spotrebiteľského úveru. Žalobcom uplatnený nárok vo výške 7.115,16 Eur je nedôvodný. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy o pôžičke má žalovaná zato, že súd má povinnosť podrobiť predmetnú zmluvu kontrole a z hľadiska dodržania jej zákonných náležitostí v zmysle zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a ako aj kontrole z hľadiska prípadných neprijateľných zmluvných podmienok. Súd je zároveň povinný prihliadať na absolútnu neplatnosť právnych úkonov aj z ostatných dôvodov (napr. podľa § 39 OZ) a na zákonné následky bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, pričom s účinnosťou od 05.12.2018 je súd povinný ex offo prihliadať aj na premlčanie nárokov zo spotrebiteľskej zmluvy, a to tak v prospech, ako aj neprospech veriteľa. Žalovaná uviedla, že zo žalobcom predloženého výpisu z Bankomatky Quatro je zrejmé, že ako žalovaná čerpala sumu 6.320,-Eur a vrátila 4.601,66 Eur, čo predstavuje rozdiel istiny 1.718,34 Eur, na ktorý môže mať žalobca nárok.

5. Žalobca vo vyjadrení k podanému odporu uviedol, že v súlade s čl. V bod 35 písm. a) Obchodných podmienok právny predchodca žalobcu listom zo dňa 23.09.2016 vyhlásil Okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovanej spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške. K vyjadreniu doložil aj kópiu „Oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti“ zo dňa 23.09.2016 vrátane doručienky od žalovanej. Žalobca zároveň uvedeným podaním zobral žalobu v časti o zaplatenie sumy vo výške 5.195,16 Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť. Žalobca si aj naďalej uplatňoval zaplatenie sumy 1.920,-Eur eur spolu s prislúšenstvom. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd konanie v časti sumy 5.195,16 Eur spolu s prislúchajúcim úrokom z omeškania podľa § 145 ods. 2 z. č. 160/2015 Z. z. CSP zastavil.

6. Na pojednávanie sa nedostavili právni zástupcovia žalobcu ani žalovaného, ani žalobca a žalovaný, ktorí mali doručenie na pojednávanie vykázané riadne a včas. Svoju neúčasť na pojednávaní zdôvodnili zásadou hospodárnosti konania a účelnosťou trov vynakladaných stranou sporu v konaní pred súdom. Súd postupoval v súlade s dikciou § 180 CSP, pojednával v neprítomnosti strán a vec na tomto pojednávaní odročil na 29.06.2020 za účelom vyhlásenia rozsudku.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to najmä so žalobou, plnou mocou, Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., Výpis z Bankomatky Quatro od 28.03.2014 do 30.06.2019 a Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro, Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 23.09.2016, ako aj ostatným obsahom spisu, na základe čoho zistil tento skutkový a právny stav:

8. Súd najmä zistil, že dňa 18.3.2014 právny predchodca žalobcu VÚB, a.s. a žalovaná podpísali žiadosť o vydanie a používanie pôžičkovej karty Quatro, čím došlo k uzatvoreniu zmluvného úverového vzťahu. V zmysle zmluvných podmienok bol žalovanej schválený úverový rámec 2.400, Eur, so zmluvným úrokom vo výške 22,80 % ročne so štandardnou splátkou vo výške 80,- Eur mesačne. Iné podstatné náležitosti zmluvy okrem osobných údajov žalovanej z predmetnej listiny nevyplývajú. Súčasťou predmetnej žiadosti sú obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet spísané malým až nečitateľným písmom.

9. Výpis z Pôžičkovej karty Quatro obsahuje najmä nasledovné údaje: dátum výpisu, zúčtovacie obdobie, číslo karty, štandardnú úrokovú sadzbu 1,90 % p.m. / 22,80 % p.a., sankčnú úrokovú sadzbu 5 % p.a., štandardnú splátku 105,- Eur, povinnú splátku na úhradu 7.115,16 Eur, deň splatnosti, číslo účtu pre úhradu a variabilný symbol, úverový rámec 3.150,- Eur, počiatočný a konečný stav ako aj zrealizované transakcie s uvedením dátumu transakcie, dátumu zúčtovania, popis, debetnú transakciu a kreditnú transakciu.

10. Z rozsiahleho prehľadu transakcií vyplýva, že žalovaná za dotknuté zúčtovacie obdobia realizovala platby v celkovej výške 6.320,- Eur a celkom uhradila 4.500,- Eur.

11. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka platného ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 53 ods. 1, 2, 5 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

13. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

14. Podľa § 1 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, platnom v čase uzavretia zmluvy, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených

s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 2 písm. a/, b/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, platnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,

b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

17. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

18. Podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

19. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

20. Podľa Čl. 8 CSP, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo vecia podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

21. Na základe zisteného skutkového stavu a za použitia citovaných zákonných ustanovení súd dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná. Predmetom konania bola po čiastočnom späťvzati sumu 1.920,- Eur spolu s príslušnými úrokmi z omeškania a trovy konania. V spore nebolo sporné, že pohľadávka voči žalovanej vznikla na základe zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. - Bankomatka Quatro, ani to, že predmetná zmluva o úvere je zmluvou spotrebiteľskou, kde na jednej strane vystupuje fyzická osoba - spotrebiteľ, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a na strane druhej právnická osoba - dodávateľ, ktorá pri uzatváraní zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. V spore súd na základe listinných dôkazov dospel k záveru, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno vo vzťahu k aktívnej legitímácii na uplatnenie si žalovaného nároku, keďže súdu nepredložil písomnú výzvu banky (právneho predchodcu žalobcu) v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z.. Z uvedeného dôvodu nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej, je súčasťou každého sporového konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo sporových strán nenamieta. Súd vychádzal len z dôkazov, ktoré boli stranami v konaní predložené, pričom v zmysle Civilného sporového poriadku

je súd v sporovom konaní viazaný návrhmi dôkazov predloženými stranami, čím sám nie je povinný vykonávať dôkazy v prospech jednej alebo druhej strany.

22. Žalobca sa v spore voči žalovanému domáhal splnenia záväzku titulom zmluvy tvrdiac, že sa stal novým veriteľom žalovaného na základe zmluvy o postúpení pohľadávky. Za rozhodné pri vyriešení otázky, či sa v zmysle ustanovenia § 524 Občianskeho zákonníka stal žalobca veriteľom žalovaného, súd považoval skutočnosť, či postupca - banka - pôvodný veriteľ Všeobecná úverová banka, a.s., ktorému zákon o bankách v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov ukladá pred postúpením svojej pohľadávky povinnosť, si túto svoju povinnosť aj splnil. Zákon v citovaných ustanoveniach uložil postupcovi - banke pred postúpením pohľadávky vzniknutej z jeho bankovej činnosti povinnosť urobiť jednostranný právny úkon voči dlžníkovi pri jeho omeškaní. V zmysle citovaného ustanovenia tak predpokladom postupiteľnosti pohľadávky banky na inú osobu je, aby bol ohľadom tejto pohľadávky klient v omeškaní aspoň 90 dní a aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala a následne by bolo možné postúpiť pohľadávku písomnou zmluvou. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná, pretože tomu bráni už citované ust. § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd má na rozpor postúpenia s § 525 Občianskeho zákonníka, ktoré má za následok absolútnu neplatnosť postúpenia, prihliadať aj bez námietky z úradnej povinnosti. Vzhľadom na uvedené by neobstál ani argument o tom, že žalobcove skutkové tvrdenia uvedené v žalobe sú nesporné, pretože neboli protistranou rozporované. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná (teda jej postúpenie je objektívne neprípustné, zakázané), potom jej „postúpenie“ je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a ako také je neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj navonok, voči dlžníkovi.

23. Ak je pre platnosť postúpenia v týchto prípadoch potrebné splniť určité podmienky, konkrétne uvedené v § 92 ods. 8 zákona o bankách, je postupca v sporovom konaní, v ktorom takto postúpenú pohľadávku uplatňuje, povinný tvrdiť a preukázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia. Z výpisu z účtu žalovaného je zrejmé, že žalovaný neplnil splátky dohodnuté v zmluve o úvere riadne a včas a na jeho strane došlo k omeškaniu s platením peňažného dlhu. Banka bola v prípade porušenia zmluvnej povinnosti dlžníka splácať úver riadne a včas oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, po doručení výzvy dlžníkovi, za podmienok stanovených v zákone o bankách alebo zmluvu o úvere vypovedať, prípadne od nej odstúpiť. Žalobca však súdu žiadnym spôsobom nepreukázal, že by pred samotným zosplatnením dlhu právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na plnenie jeho pohľadávky. Pokiaľ teda banka postúpila predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu žalobcovi, postupovala v rozpore s § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách, keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver, keďže nedošlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, a preto banka nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu.

24. V danom prípade možno síce považovať za preukázanú požiadavku 90-dňového omeškania žalovanej, ktorá vyplýva z výpisu z účtu žalovanej, nebolo však preukázané, že by bola žalovaná pred postúpením pohľadávky zo strany pôvodného veriteľa písomne vyzvaná na splnenie svojho záväzku zo zmluvy o úvere. Súd má z podanej žaloby preukázané, že právny predchodca žalobcu doručil žalovanej iba Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 23.09.2019 a Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z rovnakého dňa, pričom výzva na plnenie pred takýmto samotným vypovedaním zmluvy chýba. Súd zároveň uvádza, že žalobca v žalobe neuviedol a ani nijako nedoložil, že by takáto výzva pred vyhlásením okamžitej splatnosti existovala, prípadne že takúto výzvu žalovanému právny predchodca žalobcu doručil. Žalobca tak nepreukázal, že pohľadávka voči žalovanej bola v čase jej postúpenia na žalobcu spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a nepreukázal ani to, že postúpenie je platné a že žalobca je oprávnený pohľadávku voči žalovanej uplatňovať pred súdom, a preto súd žalobu vo zvyšku ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje, v troch vyhotoveniach. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa

napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 odseku 1 CSP (viď. vyššie), ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.